

maandag 2 november 2009

Ik zag het aan haar doen. Je ziet het in haar ogen, de manier van voortbewegen, haar tempo in de ochtend.

Ik heb een mooie kast gezien. Geen zin om mee te gaan kijken?

Ja. Eerst nog een los kaffie. Al vijftientig jaar vind ik onze kast goed. Waar gaan we die dan plaatsen?

In de winkel vraagt ze vol spanning wat ik ervan vind.

Mooie kast en degelijk gebouwd. Wat verder staat een degelijke tafel met veel schrijfruimte. Kom aan, we doen het en we nemen de tafel erbij.

Onderweg kopen we een perentaart. ~~Daar~~

Thuis heb ik nog een klein flesje Cognac dat jij niet weet staan, zegt ze.

Daar maak ik een french-coffee klaar. ~~Ja~~

17h 45: Vandaag heb ik niets gedaan. Buiten ruikt het naar verbrand hout. De witte rozelaar is nog niet uitgebloeid. Het wordt fris.

Wat eten we vanavond?

Advocados met tomaat. Er is nog zelfgemaakt brood en gezouten boter. Ondertussen zet ze servies in de ouwe kast. Waar moeten we binnenkort daarmee heen?

Zet ze op internet. of in de kelder.

Goat gaat langs de wenteltrap. Mijn vader heeft ze nog met de handschaaf gemaakt. Hij kocht het hout in een kleine zagerij. Het moest ~~droog~~ ^{droog} hout zijn en op kwartier gezaagd. Alle verbindingen zijn in hout gemaakt. Zo moest het voor hem zijn. Hij had een hekel aan vijzen en nagels. Hij ruikt nog altijd naar hout. Het zaagmeel is aan zijn huid blijven plakken. Ik ga die kast buiten in het struikgewas zetten, laten patineren door de seizoenen totdat ze overwoekerd is en vermolmd.

Ik denk aan iemand met vijf-zes-zeven katten en een konijnachtig diert in een kooi. De wanorde die een leven leefbaar houdt.

warket

